

K O N I N K L I J K E N E D E R L A N D S E
A K A D E M I E V A N W E T E N S C H A P P E N

Wil respect

Vet, L.E.M.

published in

Bionieuws

2004

[Link to publication in KNAW Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Vet, L. E. M. (2004). Wil respect. *Bionieuws*, 20.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the KNAW public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain.
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the KNAW public portal.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

pure@knaw.nl

column

wil respect

Door Louise Vet

© *bionieuws*

Een sombere Bert van der Zwaan pleit in zijn column (BN 18) terecht voor meer respect en minder arrogantie binnen de wetenschap. Moleculair biologen, celbiologen en genetici zouden, volgens een plagerige Van der Zwaan, met *dédain* kijken naar 'de simpele ecooloog die veldonderzoek doet'.

Gebrek aan respect, bij wetenschap of in de maatschappij komt dikwijls voort uit onbekendheid. Onbekend maakt onbemind. Het begint al bij het voortgezet onderwijs. De 'slimme' leerlingen doen bèta en de minder bedeelde 'dan maar' alfa. Richtingen die, door ons bizarre onderwijssysteem, ook nog eens volledig gescheiden zijn en blijven. Gevolg: a-culturele bèta's en science -deficiente alfa's. Schisma compleet, arrogantie van bèta's boven alfa's is geboren en niet meer weg te poetsen.

Onbegrip en gebrek aan inlevingsvermogen tussen alfa's en bèta's is een belangrijke oorzaak voor het ontbreken van belangstelling voor wetenschap bij politici die helaas, op een enkele uitzondering na, allemaal alfa's zijn. Ook binnen de bètawetenschappen is vooringenomenheid en arrogantie aan de orde van de dag. Harde bèta's die zich boven zachte bèta's stellen. Defensief gedrag van biologen die zich door de macht der medici of door andere life sciences-partners bedreigd en financieel benadeeld voelen.

Maar wat ik nog het meest betreur, is het eeuwige gebrek aan harmonie en respect binnen de biologie zelf, zoals terecht door Van der Zwaan gesignaleerd. De deelgebieden binnen de biologie zijn divers, traditioneel sterk gescheiden en competitief. De interesse is beperkt tot het eigen territorium. Biologen blijken maar weinig in staat elkaar de hand te reiken en samen ergens voor te staan. Het doet de biologie als wetenschap veel schade. Dat moleculair biologen de ecologie als simpel bestempelen, suggereert wederom gebrek aan inzicht. Ik voel me als ecooloog uiteraard geroepen hier iets aan te doen.

Ten eerste bestaat 'de simpele ecooloog die veldwerk doet' eenvoudig niet om de simpele reden dat veldwerk niet simpel is. Ecologische vragen of sommige technieken mogen dan simpel lijken, de antwoorden zijn het nooit vanwege het inherent stijgen van de variatie met het stijgen van het biologische organisatieniveau. Ecologen zijn dan ook meesters in geavanceerde statistiek, iets waar menig moleculair bioloog, die zich nu op het gebied van het microarray-onderzoek begeeft, nog veel van kan leren.

Ten tweede werken de meeste ecologen tegenwoordig met niet zo simpele maar juist uiterst geavanceerde technieken (chemisch-analytisch, mathematisch, moleculair, GIS, remote sensing), waarmee complexe processen en interacties worden verhelderd. Respect voor elkaar...ik heb genoten van vijf maanden sabbatical in een moleculair-genetisch lab waar ik me technieken en manieren van werken eigen wilde maken. Het genereert inzicht en dus respect.

Ik nodig de arrogantste moleculair biologen uit om, samen met ons ecologen, de werkelijke complexiteit van het leven te bestuderen, daar buiten in dat veld waar de organismen aan het echte werk bezig zijn: met gecompliceerde aanpassingsprocessen, ook op genetisch en moleculair niveau. Spoedig is het toch nodig. Het moleculaire en genetische werk in het gestandaardiseerde lab is immers slechts de voorstudie. Het is een uiterst belangrijke doch beperkte blik op bouwstenen, voor het gemak even negerend dat hiermee het functioneren en veel van de variatie van bouwwerken nog niet opgehelderd is. Wat de studie van het leven nodig heeft, is intensieve samenwerking tussen verschillende biologische subdisciplines, die begint met respect voor elkaar en voor de verschillen in benaderingswijzen. ●